

Vlekkie en Pluimpje

Voor

Mosa

Voor Mosa.

De verhaaltjes zijn van Oma Dorita

De tekeningen heeft Theo Marks gemaakt.

Opa Piet heeft van de verhaaltjes en de tekeningen dit boekje samengesteld

's-Hertogenbosch, 20 augustus 2021

Vlekkie en Pluimpje

Vlekkie de giraffe loopt in zijn hoge grote huis in Artis. Dat is de dierentuin in Amsterdam, waar heel veel grote en kleine dieren wonen. Ook dieren die heel ver weg geboren zijn en nu in Artis wonen.

Vlekkie heeft honger en gaat op zoek naar lekkere blaadjes aan de bomen. Dat is gemakkelijk, want hij is zo groot dat hij overal bij kan. Terwijl hij lekker aan het knabbelen is, schiet er ineens iets voorbij. "Hè, wat is dat nou? Ik schrik me een hoedje," zegt Vlekkie. Maar hij heeft zo'n honger, dat hij vlug door knabbelt. Dan gebeurt het weer. Er floept iets raars over zijn giraffe oortjes. Vlak voor Vlekkies ogen zit een lief beestje met een grote staart en een wit buikje. "Nou schrik ik weer, wie ben jij?"

"Hallo, ik ben Pluimpje de eekhoorn en ik woon hier. Ik wilde ook even aan een blaadje proeven en nu hebben we hetzelfde blaadje te pakken." "Woon jij hier, ik heb jou nog nooit gezien. Eekhoorntjes eten toch nootjes en vruchten en wonen toch in bossen?" zei Vlekkie de giraffe.

"Ja, dat is wel waar maar ik ben wat verdwaald en vond het hier gezellig. Dus toen dacht ik, ik blijf gewoon hier hoog in

de bomen zitten en ga kijken of ik met de andere dieren kan spelen.”

Vlekkies lange nek werd nog langer omdat hij zo verbaasd was. ‘Oh, nou ik vind het goed hoor. Misschien kunnen we vriendjes worden?’

“Jaaaa, dat vind ik leuk. Ik vind jou wel lief. Kun jij me dan beschermen als er dieren komen die mij niet lief vinden of misschien wel willen opeten?” zei Pluimpje.

“Natuurlijk doe ik dat, ik vind jou ook lief. Zijn we nu dan vriendjes?”

“Jippie, fijn ik heb een vriend. Dan zijn wij samen de grootste en kleinste vrienden, want jij bent heel groot en ik ben heel klein.” Pluimpje was heel blij dat hij een grote sterke lange vriend gevonden had.

“Tot morgen Vlekkie, ik ga naar mijn huisje en ga lekker slapen. Zien we elkaar dan morgen weer?”

“Ja, op deze plaats weer. Dag Pluimpje, lekker slapen vannacht.”

Alle andere dieren in de dierentuin, wisten niet dat Vlekkie en Pluimpje vriendjes waren geworden.

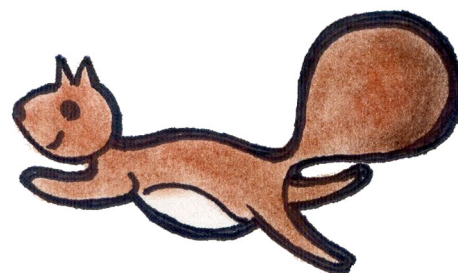
Dat hoeft ook niet.

Het was hun geheimpje.

Zouden ze samen veel avonturen gaan beleven?

Lieve Mosa al die avonturen zul je zeker horen.

Voor nu lekker slapen en droom maar van Vlekkie en Pluimpje.

Samen wandelen.

De volgende morgen zat Pluimpje al te wachten bij de boom. Het was nog heel stil in de dierentuin.

De hekken voor de mensen die op bezoek wilden in de dierentuin, waren nog niet open.

Pluimpje wachtte op Vlekkie en knabbelde ondertussen aan een nootje.

“Hoi,” hoorde hij ineens.

Daar stond Vlekkie de giraffe en hij was blij, dat zag Pluimpje wel.

“Heb je goed geslapen? Ik heb een plannetje.”

Pluimpje sprong omhoog en nieuwsgierig zei hij:

“Wat dan, wat gaan we doen?”

“Nou,” zei Vlekkie, “jij kunt toch goed springen?”

Spring dan op mijn nek en hou je goed vast. Dan

gaan wij samen wandelen en laat ik jou al mijn

vrienden en familie zien. Die vinden dat leuk. Als

we moe zijn van het lopen, dan gaan we weer

naar deze boom en gaan we uitrusten. Vind je dat

een goed plan?”

“Ik vind het een heel goed plan. Zullen we met-een gaan?”

Zo gebeurde het dat een giraffe langzaam door de dierentuin liep, met zijn vriendje de eekhoorn op zijn nek.

Het was een grappig gezicht, die twee vrienden.

De een heel groot en de ander heel klein.

Ze hadden samen veel lol en elkaar heel veel te

vertellen.

Na een tijdje werden ze moe .

Vlekkie en Pluimpje kwamen terug bij hun boom.

“ Pff ik moet even uitrusten hoor. Even een paar minuutjes slapen.”

Langzaam ging Vlekkie in de schaduw liggen.

Dat is moeilijk hoor voor een giraffe met zo'n lange nek.

Die draait hij naar achteren en zijn koppie ligt dan op zijn lijf.

Pluimpje stond vol verbazing te kijken en zei:” Wat knap van jou om zo te slapen.

Ik spring even naar mijn slaapnestje hierboven. Oké ?

Gaan we straks verder praten.”

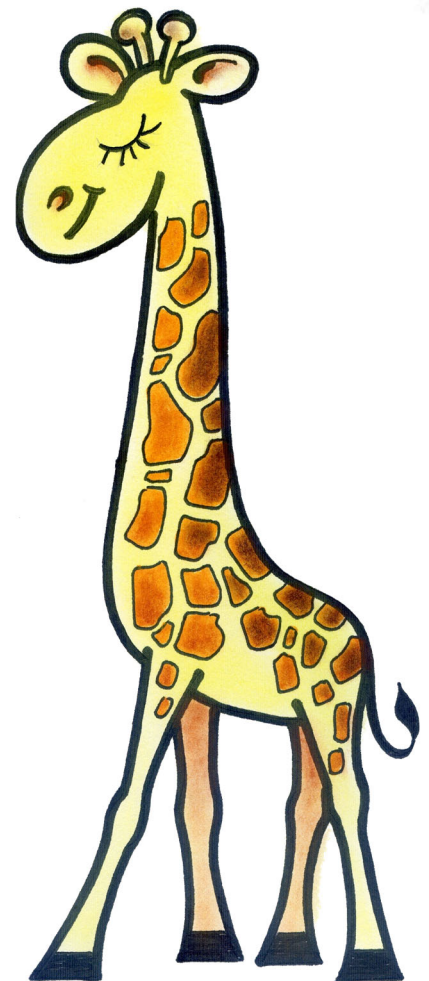
Maar Vlekkie hoorde hem al niet meer.

Hij sliep.

Lieve Mosa ben jij ook moe?

Ga dan maar lekker even slapen.

Het verhaaltje gaat weer verder als je wakker bent.

Waar ben jij geboren?

Toen Vlekkie wakker werd, was hij zijn vriendje kwijt. Hij stond langzaam op en was lekker uitgerust. 's Nachts slapen giraffen kort maar overdag veel korter. Ze doen maar voor een paar minuutjes hun oogjes dicht. Vlekkie bleef rustig wachten in de schaduw, want het was warm geworden.

“Tja ik kan mijn vriendje wel gaan zoeken maar ik weet niet waar,” fluisterde Vlekkie zachtjes.

Dat is waar, want eekhoortjes maken wel drie nestjes. Dat doen ze omdat ze zich graag willen verstoppen als er vossen en grote vogels komen. Daar is Pluimpje wel wat bang voor. Eekhoortjes kunnen heel goed springen, lekker gemakkelijk van nestje naar nestje.

Vlekkie wilde net weglopen naar een andere boom, toen er een eikeltje viel.

“Hoi, ben je wakker? Ik was mijn nestje aan het opruimen en toen viel een eikeltje naar beneden. Kijk maar hoe netjes het nu is.” zei Pluimpje.

Vlekkie stak zijn koppie tussen de blaadjes en kon goed Pluimpjes nestje zien. Zijn nek is net zo lang als de hoge boom van Pluimpje.

“Haha, gezellig zo even praten. Ik hoef niet naar beneden te springen nu. Mag ik jou wat vragen? In welk land ben jij geboren? Waar komen de giraffen vandaan?”

Vlekkie moest een beetje lachen en zei: “ Onze familie komt uit Afrika. Dat is heel ver weg. We hebben allemaal een lange nek, lange benen en een lange tong. Ik kan zelfs mijn snoetje wassen met mijn tong. Kijk maar.”

Nu moest Pluimpje lachen.

“Dat is knap! Wooow, en gemakkelijk. De giraffen kunnen veel hoor.”

“Maar Pluimpje, ik vind dat jij veel knapper bent. Ik kan niet springen en ik kan ook niet zwemmen. Ik ben niet zo vlug als jij hoor. En als het regent moet ik een plaatsje zoeken om niet nat te worden. En jij hebt je eigen parapluutje bij je. Je mooie pluimstaart die jou dan beschermt.”

Pluimpje krabbelde op zijn koppie en zei: “ Ja gelukkig, want ik ben in Nederland geboren en daar regent het heel veel. Maar ik heb mijn pluimstaart ook nodig hoor.”

Vlekkie keek heel verbaasd.

“ Hoezo dan?”

“ Nou, mijn staart is een beetje hetzelfde als het stuur van de auto. Als een auto rijdt, dan komt hij ook ergens omdat hij een stuur heeft. Mijn pluimstaart zorgt ervoor dat ik ook veilig in alle bomen kom. Zonder staart kan ik niet springen hoor. Dan val ik de hele dag.”

Hahaha ...Vlekkie en Pluimpje lachten samen zo hard dat alle dieren in de dierentuin verbaasd in het rond keken.

Het werd een gezellige dag.

Maar de dag ging voorbij.

Langzaam werden alle dieren moe.

Morgen komt er weer een nieuwe dag.

Ook bij jou lieve Mosa.

Lekker slapen en... tot morgen!

Zondag.

De olifanten tetterden met hun slurf en de vogels zongen heel mooi .

Alle aapjes sprongen in het rond en maakten heel veel herrie.
De tijgers en de leeuwen waren wat stil en lagen lekker in het zonnetje.

Het was een mooie dag in Artis de dierentuin.

Alle dieren waren blij en alle kinderen met hun papa's en mama's en opa's en oma's die op bezoek kwamen, waren ook blij.

Het was druk, heel druk.

Natuurlijk was het druk want het was zondag.

Niemand hoefde te werken.

Nou... behalve dan de mensen die alle dieren in de dierentuin eten moesten geven.

Of de hokken schoon moesten maken.

Of die alle paden moesten vegen en de prullenbakken schoon moesten maken.

Dat is heel veel werk hoor.

Vlekkie en Pluimpje waren ook blij.

Ze keken naar alle mensen.

Pluimpje hield zich een beetje verstopt in de bomen.

Daar was het rustig.

Vlekkie wandelde door de giraffen tuin.

Samen met zijn familie liep hij een paar keer naar het hek.

Alle kinderen konden dan goed kijken naar zijn mooie lange nek, zijn kleine koppie en lange benen.

Er waren heel veel kinderen vandaag.

Het was gezellig.

Toen de hekken dicht gingen en de kinderen naar huis, werd het stil.

Langzaam piepte Pluimpje door de blaadjes van de grote boom. “Vlekkie,” riep hij “waar ben jij? Tjonge wat was het druk vandaag.”

Pluimpje zag in de verte Vlekkie aan komen lopen.

“Hoi Pluimpje, ik zag allang dat je hier hoog in de boom zat.”

“Hè, hoe kan dat nou? Jij was super ver weg, dan kun je mij toch niet zien? Ik ben toch maar klein?”

“Weet je Pluimpje...alle giraffen kunnen heel goed kijken. We kunnen heel veel zien al van heel ver weg. Weet je hoe dat komt?”

Pluimpje de eekhoorn, schudde zijn koppie.

Hij was moe en sliep al bijna.

“Nee, het zal wel een grapje zijn.”

Vlekkie ging vlak voor hem staan en zei:

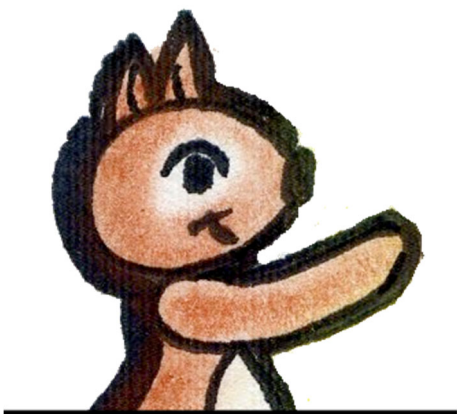
“Nee, het is geen grapje.

Maar jij bent moe. Ga maar lekker slapen, dan zal ik het morgen vertellen.”

Pluimpje hupte naar zijn nestje en zei: “Ik ga slapen. Denk jij dat alle kinderen ook al slapen?”

“Zeker, alle kindjes. Groot en klein.

Ook Mosa gaat lekker slapen. Ssst, welterusten Pluimpje. Slaap lekker en tot morgen.”

O p de glijbaan.

Pluimpje was wakker.

Al heel vroeg.

Hij had zo lekker geslapen en al zijn drie nestjes schoongemaakt.

Nu wachtte hij op Vlekkie.

Maar ja...het was nog vroeg en Vlekkie was nog niet te zien.

Misschien was hij binnen in het giraffenhok.

Of misschien toch buiten.

Hoe zou Vlekkie geslapen hebben?

Zou hij zijn gaan liggen of toch zijn blijven staan?

Want dat kunnen giraffen hoor.

Slapen als ze liggen en slapen als ze staan.

“Ik ga nog wat nootjes en zaadjes zoeken om te eten of te verstoppen. Dan kunnen de vogels er niet bij en ik heb lekker eten. Straks ga ik Vlekkie wel zoeken.”

Floep...weg was Pluimpje.

Langzaam was Vlekkie ook wakker geworden.

Hij had lekker eten gekregen van de mensen van de dierentuin.

In een grote bak die aan een boom hing, zat water.

Vlekkie stak zijn kop erin en dronk een beetje.

“Zo klaar! Giraffen drinken weinig. Dus ik ook.

Over drie dagen drink ik weer een beetje. Nu moet ik op zoek naar mijn vriendje Pluimpje.”

Met zijn grote lange benen liep Vlekkie naar de

boom, waar Pluimpje woonde.
Het was stil daar.
“Boeh,” hoorde hij ineens.
Haha, dat was Pluimpje.
Zijn witte buikje schudde van het lachen.
“Ik ben het, ben je van mij geschrokken?”
Vlekkie schudde langzaam zijn koppie en zei: “Nee hoor, ik had je al gezien.”
“O ja, jij ziet alles. Dat wilde je gisteren nog vertellen maar ik was zo moe.” zei Pluimpje en hij sprong op Vlekkies nek.
“Ja luister maar of nee kijk maar eens goed. Waar zitten mijn oogjes?”
Pluimpje keek naar Vlekkies koppie en zei: “Daar natuurlijk. Boven je neus!”
Met zijn lange nek schudde hij wat op en neer.
Dat gaat moeilijk natuurlijk want die nek was bijna twee meter.
Dus schudde hij een beetje met zijn koppie.
“Nee Pluimpje, jij kijkt niet goed. Mijn ogen zitten opzij van mijn koppie. Niet voorop. Dus ik kan heel goed en ver en naar alle kanten kijken. En ze zijn ook goed beschermd.”
“Beschermd, wat is dat nu weer?”
“Pluimpje, je weet toch dat ik mijn koppie vaak in de bomen steek of hoge planten. Nou, daar zitten wel eens doornen in en heel veel stof. Doe ik lekker mijn wimpers dicht, kan er niets gebeuren. Mijn wimpers zijn heel lang dus een soort deurtjes.”

Pluimpje zat doodstil op Vlekkies nek.

“Tjonge, wat ben je toch knap en bijzonder. Hééél bijzonder!”

Vlekkie zei: “ Alle dieren en alle mensen hebben bijzondere dingen. De een heeft dit en de ander heeft dat. Ik heb ook een glijbaan.”

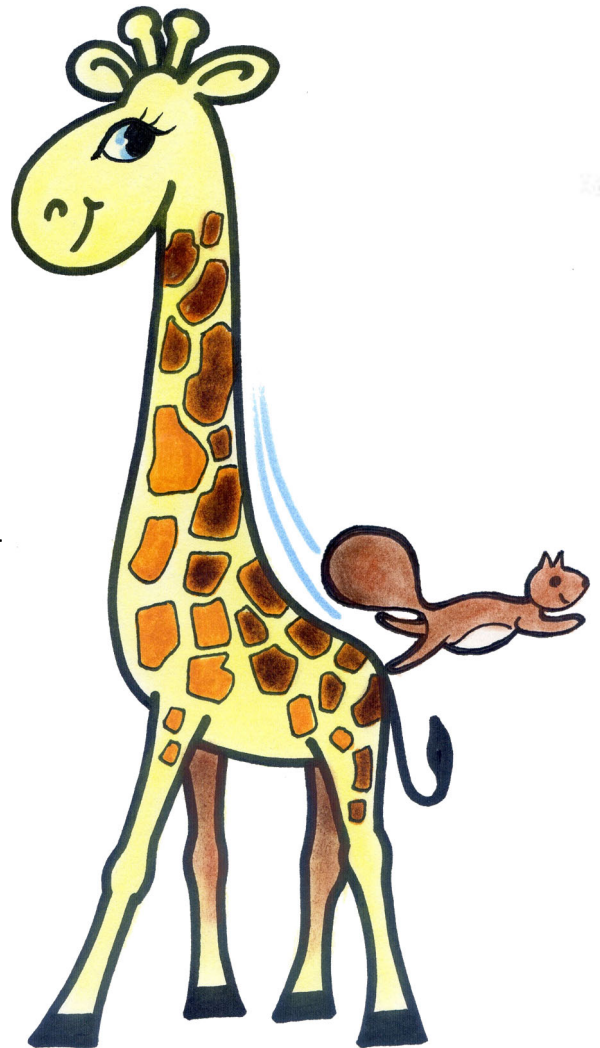
“Wááát... een glijbaan. Die wil ik zien.”

“ Pluimpje, die zie je al. Je zit erop. Je kunt van mijn nek afglijden. Maar alleen jij mag dat doen.”

De rest van de middag speelden Vlekkie en Pluimpje op en met de glijbaan.

“Joehoe...dit is een leuk spelletje, ” riep Pluimpje en roetsjte voor de honderdste keer naar beneden. Alle dieren in de dierentuin kwamen kijken.

Ze lachten zich allemaal suf en iedereen had heel veel plezier.

Altijd vriendjes

Pluimpje en Vlekkie bleven heel lang samen in de dierentuin wonen.

Ze bleven ook hele dikke vrienden.

Samen met de aapjes, speelden ze verstoppertje.

Pluimpje en de aapjes konden zich goed verstoppen en Vlekkie kon heel goed zoeken, omdat hij zo'n lange nek had natuurlijk.

Met de olifanten ging Pluimpje lekker in bad.

De olifanten spotten hem helemaal nat met hun lange slurf.

De mensen die op bezoek kwamen in de dierentuin, zagen dat soms.

Ze moesten heel erg lachen.

Alle kinderen die achter de hekken stonden riepen: "Het eekhoortje gaat in bad."

Pluimpje ging nooit meer weg uit de dierentuin.

Hier had hij zijn vriendjes en de allerbeste en allergrootste was Vlekkie.

Vrienden heb je nodig om het allemaal leuker te maken.

Of om goed op elkaar te passen en voor elkaar te zorgen.

Iedereen wil een vriendje of vriendinnetje.

Het maakt niet uit of je groot of klein bent.

Of dat je wit, zwart of bruin bent.

Of dat je sterk of niet zo sterk bent.

Of dat je heel knap of niet zo knap bent.

Als je maar lief bent voor elkaar en elkaar ook heel veel helpt.

Lieve Mosa dit was het verhaaltje van Vlekkie en Pluimpje.
Een verhaaltje speciaal gemaakt voor jou.
Opa Piet en Oma Dorita hopen dat jij heel veel vriendjes en
vriendinnetjes zult krijgen.
Misschien wonen Pluimpje en Vlekkie nog in Artis in Amsterdam.
Ga maar eens kijken.
Jij woont ook in Amsterdam.

Als je ze ziet, doe je ze dan de groetjes van ons?
Lieve Mosa ga nu maar lekker slapen.
Wij komen gauw weer naar jou toe.
Misschien gaan we dan samen naar
Vlekkie en Pluimpje zoeken.
Afgesproken?
Welterusten Mosa.

